

Ромен Богри
СРЕД ОБРЪЧ ОТ ПЯСЪК И ВОДА

книга-игра
2016г.

Au Coeur d'un Cercle de Sable et d'Eau
Copyright © Romain Baudry 2011
Copyright © Gamebookstore.fr
First published by Gamebookstore.fr 2013

френска
първо издание
©СДРУЖЕНИЕ „КНИГИ-ИГРИ“ 2016

© Превод от френски: Николай Гьошев
© Илюстрации и корица: Клаус Пийон

Редакция: Юрий Иванов
Корекция: Жанета Николова
Предпечат и дизайн: Георги Миндизов
Издава: Сдружение „КНИГИ-ИГРИ“
Разпространява: БГ Книга
Град София, 2016 г.
ISBN: 978-619-7160-07-9

Ромен Бодри

СРЕДОБРЪЧ
от пясък и вода

художник на корица, илюстрации: Клаус Пийон

книга-игра
2016г.

Здравейте, приятели!

Явно мнозина от Вас, които следят нашите издания, се чудят от къде се взе тази книга. Да, тя не беше анонсирана в предишните ни издания, така че ще я приемете като една, надяваме се, приятна изненада. За българските фенове на книгите-игри Ромен Бодри е непознато име, но не така стоят нещата за френските ни събратя. Ромен има зад гърба си цели тринадесет книги-игри, написани през последните единадесет години, и един от основните двигатели за възраждането на жанра във Франция. В книгите си той залага най-вече на оригиналните и интересни истории, поднесени в интерактивна форма. В неговите книги няма да откриете сложни системи за битки или хвърляне на зарове. Те са по-скоро от онези книги-игри, в които успявате да се потопите в атмосферата и да слееете с главния герой. След по-скоро „игровата“ книга-игра „Герои“, надяваме се, че с това ще зарадваме читателите, които отдават предимство на литературата.

Сега сигурно някои от Вас се питат какво се случи с анонсираната като книга 4 от поредицата „Призвание герой представя“ – „Генезис“. Докато четете тези редове, тя най-вероятно вече също ще може да бъде открита в книжарниците или на нашия сайт. Тя ще излезе в отделна поредица с името „Хиперкосмос“. Това означава, че ви очакват още приключения в геврите на Галактиката.

Щастливи сме да обявим, че вече имаме сключен договор с испанското издателство за книги-игри „Nosolorol“ и в края на 2016 г. ще излезе първата книга от поредицата им SLANG – „Не поглеждай назад!“ на Хосе Луис Моралес. Очакват Ви престрелки, незаконни състезания с мотори, сблъсък с Якугза... Книгите от поредицата се отличават в много интересна система на игра и съвременни екшън сюжети.

Това е засега, приятели. Следете нашата фейсбук страница за последните новини за книгите-игри. Може да намерите повече информация за нашите издания на сайта www.legasy-ofkeya.com, където ще откриете и допълнителни материали към тази книга: дневник, интервюта и т.н. Всички новини за жанра може да научите на www.knigi-igri.bg, както и на форума към него.

Екипът на Сдружение „КНИГИ-ИГРИ“

НЯКОЛКО ДУМИ ОТ АВТОРА

Беше към края на осемдесетте, когато за пръв път открих книгите-игри. Навремето, да играеш като герой, който с възшебния си меч убива чудовища, беше щастие, което си мислех че няма от какво да бъде надминато. През 90-те, жанрът загуби популярност, аз пораснах и вкусът ми за книги стана малко по-изискан. Но запазих една носталгия по книгите-игри и с огромно удоволствие преди около десетина години открих, че не съм единствен. Международната франкофонска общност на книгите-игри беше все още млада и основно се занимавахме да дискутираме книгите от детството ни. Но съществуваше една малка група хора, които се бяха захванали да пишат собствени книги-игри и да ги публикуват онлайн.

За удоволствие реших и аз самият да напиша едно интерактивно приключение в жанра, в който пазех топли спомени. Усещането беше приятно, но ме накара да се замисля. Осъзнах, че възможностите на интерактивната литература далеч не са ограничени от типа книги, публикувани преди петнадесет години, и които бяха насочени основно към детската аудитория. Книгите-игри можеха да бъдат с по-зрели сюжети, по-сложен сюжет и развити персонажи.

Продължих да пиша книги-игри обзет от възхновение. Междувременно други автори, амтьори като мен, се появиха, давайки голямо разнообразие на жанра, както в темите, така и в схемите на игра. Нашето приятелско съревнование ни стимулира да пишем, а и

да подобряваме книгите си с всяка следваща.

Осъзнах, че има теми, като тези за пътешествия или преобразявания, които ме влечеха много и често се връщам към тях в моите произведения. От друга страна, открих, че имам нужда от разнообразие, за да запазя мотивацията си. Обичам да променям, понякога драстично, героите, жанра, атмосферата и т.н. В играта се опитвам да дам една свобода на читателя, нещо което смятам за едно от най-важните неща в интерактивната литература. Опитвам се изборите да бъдат логични, а трудността да е поносима, но често съм обвиняван от някои читатели, че имам твърде специфична концепция кое е логично и разумно. Ще ви оставя сами да прецените дали това е така.

Също така се надявам да се насладите на това тропическо приключение поне толкова, колкото аз, докато го пишех!

Ромен Богуи

Пролог

Гребеш с плавни гвжжения, без да мислиш или мечтаеш за нещо. Погълната си единствено от физическото усилие на мускулите. Влажният въздух изпълва ноздрите ти, а топлите ласки на слънцето гаяят голия ти гръб. Малката пирога се плъзга леко по повърхността на водата, а океанското течение, което си хванала, е толкова силно, че ти позволява да си почиваш от време на време. Над главата ти, сред безкрайното синьо небе, като малки точки се реят десетки птици. Посоката на полета им ти служи за ориентир къде най-вероятно има остров. По обяг с радост разбираш, че си била права. Силуетът на остров изплува на хоризонта. Ако преценката ти е вярна, би трябвало да го стигнеш преди залез слънце.

Докато приближаваш острова, тъмносинята вода отстъпва място на прозрачни плтчини, а зеленината на гърветата те кара да забравиш усещането за самота. Нетърпелива си да разбереш какво те очаква тук. Дали островът е обитаем?! След като остави зад гърба добре познатия ти малък архипелаг, досега попадаше единствено на безлюдни парчета земя. Не си свикнала да си толкова самотна и въпреки че положението не беше чак толкова неприятно, имаш нужда от промяна.

Обитаем или не, този остров ще ти помогне да попълниш провизиите си, които в момента се ограничават до няколко банана, малко варени ямсови грудки и картофи. Малко прясна вода ще ти дойде добре: една от гвете ти кратунки е празна. Поправката или подмяната на някои от принадлежностите също би била добра идея, тъй като пътешествието ти може

да се проточи: направеният от животинска кост нож не е особено остър, а наскоро се строши и гръжката на каменната ти брадвичка.

А след това накъде?! Най-вероятно тук няма да откриеш това, което търсиш, и ще трябва да продължиш лутането си в океана.

Наричат те Манануиба и от деня на раждането ти са минали точно седемнадесет гържовни сезона. През всичкото това време познаваше единствено родния си остров, съседните на него и водите между тях. Но ти най-сетне достигна възрастта, на която всеки член на племето следва да изпълни един определен ритуал, с който да достигне зрелостта – да се качи сам на пирогата си и да поеме навътре в океана. Традицията се нарича „пътуване към хоризонта“ и легендата разказва, че началото ѝ е поставено от едно младо момче, което по този начин открило тайнствена далечна земя. Но реалността е съвсем друга. Всички, подложени на това изпитание, просто се усамотяват на някой безлюден остров на около ден път от родните места и се забавляват в продължение на десетина дни. Така се срещат със свои връстници и често романтичните преживявания завършват с венчавка между хора, които иначе вероятно никога не биха се запознали.

В месеците преди отплаването прекара много вечери в мисли как трябва да премине твоят ритуал, тъйкато неясна надежда, че той ще те научи на нещо безценно за теб самата и за околния свят. В големия ден, когато родният остров започна да изчезва зад гърба ти, изведнъж те озари прозрение. Това, което по принцип се случва в това ритуално пътешествие, не е нещото, което ще те направи щастлива. Не искаш

да бъдеш поредната благоразумна жена от племето. Нямам желание да се омъжиш и да имаш много деца, не искаш да водиш живота на твоите родители и петимата ти по-големи братя.

Това беше преди около два месеца. Оттогава посети много острови в търсене на някакъв знак или предзнаменование, които да ти покажат пътя, по който да поемеш. Не си напълно сигурна за истинската причина, накарала те да избягаш от предначертаното ти бъдеще. До момента животът ти не е бил тежък, въпреки че често си била недоволстворена. Но нито за миг не се съмняваш, че си взела правилното решение.

Само на няколко загребвания си от плажа, където водата е спокойна и няма вълни, но все още не акостираш. Подозираш, че това не е остров, а е най-вероятно атол с вътрешна лагуна, така че, ако намериш откъде да навлезеш в нея, ще може по-ясно да огледаш мястото, на което си се натъкнала.

Тъкмо се чудиш от коя страна да заобиколиш атола, когато плясък във водата зад теб те кара да обърнеш глава. Хванато с ръце за поплавъка на пирога ти с любовитство те гледа младо момиче.

– Здравей! – бодро казва тя. – Отдалеч ли идваш?

– Доста отдалеч – отговаряш, след като си се отърсила от първоначалната изненада. – Искаш ли да се качиш?

– Изчакай ме малко! Оставих нещо и предпочитам да си го взема веднага.

Без да дочака отговор, тя се гмурва и през прозрачната вода виждаш как се изгубва сред кораловия риф. Няколко мига по-късно изплува и се качва на лодката. В ръка държи нож от слонова кост, който явно е предметът, който е взела. Предполагаш,

че може да е събирала с него миди или рапани, преди да се появиш ти, но в такъв случай би трябвало да има въженце с нанизания улов, а ти не виждаш такава.

– Името ми е Раиахауи. А твоето?

– Манануива. Селото ти далече ли е оттук?

– Точно до лагуната е. Ще ти покажа най-прекия път дотам.

Раиахауи е някъде на твоята възраст. Малко по-висока и по-слаба е от теб, а кафявата ѝ кожа е малко по-светла. Косата ѝ е подстригана странно късо и едва достига нивото на раменете.

Следваш указанията ѝ някъде да насочиш лодката. Говорът на Раиахауи определено е близък до твоя, като не е много по-труден за разбиране от този на хората от другите острови. Някои изрази са ти непознати, но това по никакъв начин не пречи на общуването ви.

– Добра плувкиня ли си? – пита те изведнъж Раиахауи.

– Много добра.

Отговорът ти я кара да се усмихне широко.

Вече сте навлезли в сърцето на лагуната.

Отиди на ► Епизод 1.

1

Селцето на Раиахауи на пръв поглед изглежда повече от скромно. Състои се от няколко колиби, пръснати безразборно между дърветата. Първите обитатели, които виждаш, а и които виждат теб самата, са група деца, играещи на пясъка. Техните възгласи и виковете карат няколко възрастни да станат от хамаците, на които са се излежавали досега, и да се присъединят към тях.

Близо до брега Раиахауи скача от пирога и ти